

Světlo pouliční lampy

Magison

Světlo pouliční lampy na zeď stíny vrhá,
vítr nadzvedává sukně kolemjdoucích žen.
Jako malej uličník noviny z rukou lidem trhá,
neslyšně nalétává aby nebyl nikým přistižen.

Den už to zabalil a poslední pták na dobrou noc zpívá
obzor jako obnošenej kabát hoří západem
slunce za mrak ulehlo a než usne ještě trochu zívá
zamotá si vlasy do tmy a my ho v tý tmě už nenajdem.

Stará pouliční lampa na zeď stíny kreslí
a ten rošťák vítr zůstal za límcem
ruce v kapsách zavrtaný jsem poslední, kdo tu ještě nespí
já a vítr u tý lampy možná i svůj stín pak dostihnem.